

Kálmán József atya

Született: Nyíregyháza, 1983. január 17.

Pappá szentelték: Nyíregyháza, 2007. június 16.

Életút: káplán, Kisvárdá 2007
Újfehértó 2009

1. Milyen szívvel búcsúzik Kisvárdától?

Biztos vagyok benne, hogy minden pap életében meghatározó az első helyezése, ahol megkezdte papi szolgálatát. Én is elmondhatom ugyan ezt Kisvárdáról. Bár izgultam, vajon milyen lesz a plébános, a plébánia, milyen lesz a kapcsolatom a hívekkel stb. Két év alatt úgy érzem teljesen megtaláltam a helyem, és otthonomként szerettem Kisvárdát, ahol szívesen tartózkodtam, ahová a barátaim kötöttek, ahol igyekeztem jól érezni magam. Éppen ezért fájó szívvel búcsúzom.

2. Van-e olyan kellemes emléke az itt töltött időszak alatt, melyről szívesen beszél, és amely eseményről Kisvárdá fog eszébe jutni?

Nem lesz olyan karácsonyom, amikor ne jutna eszembe az élő Betlehem. Az őrző emberekkel, akik éjszakákat töltöttek el és akikkel olyan jókat beszélgettünk. A plébániai főzésekkel egybekötött, közös ünneplések. Az ökumenikus találkozók, illetve az ökumenikus keresztút. Az ifjúsággal eltöltött közös pillanatok. És sorolhatnám tovább, hála Istennek, ezekből a szép emlékekből nem volt hiány a két év során.

3. Az éremnek két oldala van! Néha jó, de néha rossz beszélni a minket ért csalódásokról. Egy barátunknak nevezett személyt azonban csak akkor ismerhetjük igazán, ha megossza velünk az őt érő fájdalmakat, bánatokat.

Mint minden újmisének, nekem is volt kezdeti nehézségek, melyeket sokszor nekem kellett megoldani, hiszen már nem a szemináriumban voltam, ahol ha hibáztunk, nem volt nagy gond. Itt már tétje volt mindennek. Voltak nehezebb pillanatok, amikor az ember érzékenyebb mindenre. A szép emlékeket megőrzöm, a rosszabbakat pedig igyekszem elfelejteni.

4. Milyen feladatokkal volt megbízva plébániánkon? Hogy érzi sikerült azokat a várt eredménnyel teljesíteni?

A ministránsokkal való foglalkozás. Szombatonként találkoztunk. Így utólag az ember belátja, talán lehetett volna több alkalommal is találkozunk, de azért ezek az alkalmak sem voltak hiábavalók. Általában a kórházba is én jártam. Néha nagyon nehéz volt, látva azt a sok szenvedést, mégis erősíteni Őket, de nagyon hálás vagyok ezért a szolgálatért sokat tanultam belőle. Ezen kívül az öregek otthonát látogattam időnként, illetve a három filiát rendszeresen: Dögét, Kékcsét, Rétközberencset.

5. Van-e olyan ötlete, gondolata, melyet új helyén szeretne megvalósítani?

Az biztos, hogy Kisvárdán megtanultam, milyen fontos a Szentmisék előtti gyóntatás. Igyekeztünk minden mise előtt 20 perccel, vagy fél órával hamarabb beülni a gyóntatószékbe. Ezt mindenképpen szeretném itt is alkalmazni. A fiatalokkal úgy érzem jól megértettük egymást, bízom benne, hogy az új helyemen is foglalkozhatok velük.

6. Kérem búcsúzzon el a hívektől pár rövidke mondatban.

Köszönöm, hogy az itt eltöltött időszakot nyugalomban, békében és nagy-nagy szeretetben tölthettem el. Kérem, hogy ugyan olyan jó szívvel fogadják a hívek az új káplánokat, amilyen szívvel engem is elfogadtak, befogadtak. Isten hatalmas szeretetét kérem minden kisvárdai hívőnek!